

בתי הדין לעבודה

עב 004870/04	בית הדין האזורי לעבודה תל אביב – יפו
22/09/2008	בפני: כב' השופט אילן איטח נ.צ. (מ) – פדרו מרכוס צ'רטקוב

בעניין: ד"ר אילן שדה

התובע

בעצמו

נגד

1. המרכז האקדמי רופין

2. ד"ר גדי ויטנר

3. פרופ' שושנה ארד

הנתבעים

ע"י ב"כ עו"ד רזיאל גסלר

להחלטה בעבודה (2007-01-04): בשא 9327/06 ד"ר אילן שדה נ' המרכז האקדמי רופין שופטים: אילן איטח, עו"ד: גסלר
להחלטה בעבודה (2009-03-05): בשא 667/08 ד"ר אילן שדה נ' המרכז האקדמי רופין שופטים: דוידוב-מוטולה סיגל, עו"ד: רזיאל גסלר
לערעור בעבודה (נדחה, 2009-06-02): עאח 30/09 ד"ר אילן שדה נ' המרכז האקדמי רופין, עמותה שופטים: יגאל פליטמן, שמואל צור, רונית רוזנפלד, עו"ד: רזיאל גסלר

מיני-רציו:

* התובע לא הוכיח כי לא התקבל לעבודה כנקמנות על מאבקיו כחושף שחיתות או מטעמי גיל. הוא לא הוכיח כי במועד בו פנה לנתבעת היתה משרה פנויה. גם בהנחה שהיתה משרה פנויה, הרי שמועמדותו לא עברה לפסים מעשיים נוכח המוניטין שיצא לו בתחום היחסים הבין אישיים

* עבודה – שוויון הזדמנויות בעבודה – איסור הפליה

התובע טוען כי לא התקבל לעבודה במרכז האקדמי רופין כמרצה וזאת כנקמנות על מאבקיו כחושף שחיתות במגזר האקדמי והממשלתי, ולחלופין מטעמי גיל. אשר על כן, עותר הוא להצהיר כי הופלה שלא כדין, להורות על מינויו כ"מרצה בכיר" במרכז האקדמי ולפסוק פיצויים בגין נזקים שנגרמו לו.

ביה"ד האזורי לעבודה (השופט א' איטח ונציג הציבור פ' מ' צ'רטקוב) דחה את התביעה בקובעו:

התובע לא הרים את הנטל להוכיח את הטענה כאילו לא התקבל לעבודה מהטעמים הנטענים. התובע לא הוכיח כי במועד בו פנה למרכז היתה משרה פנויה שיכול היה להתקבל אליה, הוא לא הביא כל ראיה לכך שפנייתו נעשתה בעקבות הודעה על משרה פנויה במרכז האקדמי. גם אם היה מוכח כי היתה משרה מתאימה לתובע – גם אז דין תביעתו של התובע להדחות. אם היתה סיבה שבעטייה מועמדותו

של התובע לא עברה לפסים מעשיים (בהנחה שהיתה משרה פנויה) הרי שזו נעוצה במוניטין שיצא לתובע בתחום היחסים הבין אישיים.

במסגרת הליך זה אין מקום לבדוק אם "מוניטין" זה יש לו על מה שיסמוך, או שמא כטענת התובע יסודו ב"וירוס" שמסתובב ומקורו בחורשי רעתו. ראשית, הגם שדומה כי מטרת התובע בהליך בה היתה לקעקע את אותו "וירוס" כלשונו, הרי שענין זה חורג ממסגרת כתב התביעה. שנית, במהלך הליך זה נהג התובע לא אחת, בלשון המעטה, באופן בוטה, מעליב, מזלזל ופוגע שדי בו כדי להצדיק החלטה שלא לקבלו לעבודה על רקע של כישורים בין אישיים.

לטענת התובע, במוסד אקדמי רק הכישורים האקדמיים שוקלים, ולא שוקלים הכישורים הבין אישיים. ואולם ביה"ד סבור, כי כל המבקש לעבוד בקרב אנשים צריך קודם כל להיות איש, במובן של היכולת "לעבוד" עם אנשים – במובן הרחב, לרבות היכולת לנהל עימם "חיכוך" מבלי ל"שרוף את הגשרים".

פסק דין

1. התובע טוען כי לא התקבל לעבודה בנתבעת 1 כמרצה וזאת כנקמנות על מאבקו כחושף שחיתות במגזר האקדמי והממשלתי ולחלופין מטעמי גיל. אשר על כן, עותר התובע לסעדים הבאים (סעיף 39 לכתב התביעה):

1.1. להצהיר כי התובע הופלה שלא כדין "אם על בסיס גיל ואם כנקמנות על תלונותיו, עתירותיו, תביעותיו, ומאבקו בשחיתות".

1.2. להורות על מינויו של התובע כ"מרצה בכיר" במרכז האקדמי.

1.3. לפסוק פיצויים בגין נזקים שנגרמו לו, לרבות הלנת שכר ופיצויים עונשיים.

2. קודם שנכנס לרקע לתביעה נתאר את הצדדים הרלוונטיים:

2.1. עד לחודש 2/2002 הפעילות האקדמית שהופעלה במדרשת רופין הופעלה באמצעות חברה בשם 'מדרשת רופין – המוסד להשכלה גבוהה' (להלן – **החברה**). החברה נקלעה לקשיים וניתן כנגדה ביום 17.2.2002 צו פירוק ([פ"ר 1048/02](#)) [פורסם בנבו]. הנתבעת 1 (להלן – **המרכז האקדמי**) היא עמותה רשומה משנת 1998, אשר לא היתה פעילה עד לחודש 2/2002. החל מחודש 2/2002 היא זו שמפעילה את הפעילות האקדמית במדרשת רופין. למעשה, המרכז האקדמי הוא מוסד להשכלה גבוהה כמשמעו [בחוק המועצה להשכלה גבוהה](#), התשי"ח – 1958.

2.2. במרכז האקדמי יש מספר בתי ספר, אחד מהם הוא בית הספר להנדסה שבראשו עומד דיקן – הוא הנתבע 2 (להלן – **הנתבע**), האחראי לניהול

האקדמי והמנהלי של בית הספר. בתקופה הרלוונטית לתובענה, היו בבית הספר שלוש מחלקות: הנדסת חשמל ואלקטרוניקה, הנדסת מחשבים והנדסת תעשייה וניהול. לא היה בבית הספר חוג נפרד למתמטיקה אך היו מרצים שלימדו מקצוע זה.

2.3. הנתבעת 3 (להלן – הנתבעת) היא נשיאת המרכז האקדמי והעומדת בראשו וזאת החל מיום 1.2.2004.

2.4. כעולה מכתב התביעה - התובע מתגורר ביישוב פרדסיה, בסמוך למרכז האקדמי. התובע יליד 1.6.1953 (עמ' 16 לפרוטוקול). לתובע תארים שונים (ראשון ושני) מהטכניון בחיפה ומאוניברסיטת תל אביב בתחום הנדסת חשמל, אלקטרוניקה, מחשבים ומתמטיקה וכן תואר שלישי – דוקטור למתמטיקה ומדעי המחשב. לתובע ניסיון אקדמי כמרצה במדעי המחשב, התקשורת והנדסת אלקטרוניקה (פרטים מדוייקים לא נמסרו אך עולה כי התובע עבד מעת לעת במוסדות שונים ובכלל זה כיהן – במעמד של מרצה אורח – כראש המחלקה להנדסת תקשורת במרכז הטכנולוגי בחולון). לתובע גם ניסיון תעשייתי ויזמי (במסגרת חברות שבבעלותו). התובע פתר בעיה מתמטית ששנים רבות (45 שנים) לא נפתרה ואף נחשבה לבלתי פתירה. התובע אף פעיל ציבורית לרבות למען ניצולי השואה ולהנצחת השואה ומעוניין לתרום לפיתוח הפעילות האקדמית באזור מגוריו.

על מנת לתמוך בטענותיו על כישוריו לשמש כמרצה במרכז האקדמי ועל תרומתו לקהילה העיד התובע מספר עדים: מר ימיני יצחק – ראש המועצה המקומית פרדסיה בה מתגורר התובע; פרופ' זאב שוס – מי שהדריך את התובע (ביחד עם פרופ' אוורבוך) בעבודת הדוקטורט שלו; פרופ' דן נאות – שימש כיו"ר ארגון הסגל במרכז הטכנולוגי בחולון, בתקופה בה עבד שם התובע.

הנתבעת, הכחישה 'מחוסר ידיעה' את טענותיו של התובע בנוגע לכישוריו ההשכלתיים, המחקריים והניהוליים.

לצורך הכרעה בתובענה זו, אין צורך להכריע בסוגיה ונהיה מוכנים להניח כי לתובע השכלה אקדמית ו"ידע וניסיון" המאפשרים לו ללמד במרכז

האקדמי. לפאן אחר של ההתאמה – זה הנוגע ליחסים הבין אישיים של התובע – נדרש בהמשך.

3. גרסת התובע נפרסה בכתב התביעה (אשר שימש גם כעדותו הראשית) ובחקירתו:

3.1. בחודש 1/2003 פנה התובע לבית הספר להנדסה (נספח 1 לכתב התביעה, מכתב נושא תאריך 17.1.2003) והציג את מועמדותו "למשרת מרצה במחלקת להנדסת מחשבים ו/או הנדסת חשמל ואלקטרוניקה, בדרגה הולמת במוסדכם". כמו כן ציין כי בכוונתו להסב את פעילות המחקר בחברה שבבעלותו לפעילות אקדמית "במסגרת שעשויה להיות מוסדכם". התובע טוען שצרף לפנייתו קורות חיים. טענה זו לא הוכחה (רא' להלן גם ת/11). אך בכל אופן לטעמנו אין בעובדה זו כדי לשנות מהתוצאה.

3.2. במקביל לפנייה הישירה של התובע כאמור, הוא פעל בדרכי עקיפין לקידום הצעתו הנ"ל, וכך נכתב בסעיף 14 לכתב התביעה:

"ביום 22 בינואר פנה התובע במישרין ובאמצעות ראש המועצה המקומית פרדסיה מר יצחק ימיני למר נחום איצקוביץ ראש המועצה האזורית עמק חפר והמשימש גם כיו"ר הועד המנהל של הנתבעת (המרכז האקדמי – א.א.) נספח המכתב ויסומן 3".

3.3. ואכן מהמוצגים עולה כי מר ימיני פנה ביום 19.1.2003 לנתבע בענינו של התובע. ביום 21.1.2003 השיב הנתבע למר ימיני כך (ת/11)¹:

"למר ימיני שלום רב,

הנדון: ד"ר אילן שדה

מכתבך מ- 19.01.03

1. הריני מודה לך על מכתבך.

2. אשמח לדון בבקשתך עם קבלת קורות חיים של המועמד, בהתאם למקובל."

3.4. לטענת התובע פנייתו נותרה "באופן תמוה ביותר" ללא מענה, ולפיכך פנה הוא לגורמים במרכז האקדמי: האחד – מר רן אידן מי שהיה אז מנכ"ל המרכז האקדמי אשר הבטיח לבדוק מה עלה בגורל הפניה; השני – דר' ניב אמיתי מי שהיה אז מ"מ הנשיא. "לחצו" של התובע נשא פרי, נערך "בירור"

¹ המכתב לא נכתב ע"י הנתבע עצמו אלא ע"י מישהו מטעמו (עמ' 28 לפרוטוקול ש' 10 – 15).

בענינו, אליו נתייחס בהמשך, ומאוחר יותר (27.4.2003) אף נשלחה אליו תשובה כתובה כדלהלן (נספח 4 לכתב התביעה):

"פנייתך לבדיקת אפשרות העסקתך בבית הספר להנדסה במרכז האקדמי רופין נדונה בהנהלת בית הספר. לצערי אין באפשרותנו להציע לך משרה."

3.5. כמפורט בכתב התביעה – התובע לא השלים עם הדחיה, שכן –

"24. .... סיבת ההפליה שבאה לידי ביטוי בדחייה המוזרה ללא זימון לראיון ראשוני, נעוצה במאבקו של התובע בשנים האחרונות בתופעות קשות של שחיתות במגזר האקדמי והממשלתי. התובע הגיש תלונות, עתירות לבג"צ ותביעות. אילו היו עוד מספר אנשים אמיצים לצידו של התובע, היה ניתן לשרש תופעות קשות שפשו בחברה הישראלית ובפרט ברבדים העליונים (אליטות...) שלה. התובע סבור שהיחס לו זכה מקורו בתגובה על מאבקו זה.

25. ראוי להדגיש כי התובע נפגע אישית ונאבק בתופעות קשות של הונאה באוניברסיטת בן גוריון, משם הגיעו הנתבעים 3. 2

26. לחילופין, מקור ההפליה – בפסילה אסורה על רקע גיל – התובע בן 51.

27. לא תתכן סיבה אקדמית אמיתית להתנהגות הנתבעים כלפי התובע, משום שברור כי הישגיו המדעיים תחרותיים ואולי אף עולים על הישגי כל חברי הסגל בנתבעת, לרבות הנתבעים 3. 2"

3.6. לטענת התובע, פניות 'חוזרות ונישנות' שנועדו להסיר את 'רוע הגזירה' נותרו ללא מענה. בסמוך לאחר מינויה של הנתבעת לתפקידה כנשיאת המרכז האקדמי, הוא אף פנה אליה וביקש לשוחח עימה בקשר לדחית פנייתו. ביום 17.2.2004 נפגש התובע עם הנתבעת. בסיום הפגישה נתבקש התובע להעביר פניה בכתב.

3.7. ביום 20.2.2004 הועברה פניה כתובה (נספח 5 לכתב התביעה). ביום 23.2.2004 השיבה הנתבעת לתובע (נספח 6 לכתב התביעה) כך:

"לאור פנייתך בררתי את הנושא במרכז האקדמי רופין. הבנתי כי היו מספר מועמדים לתפקיד המוצע, מועמדותם נבחנו ומתוכם הוזמנו לראיון רק מספר מצומצם של מועמדים.

התהליך נעשה בצורה המקצועית ביותר.

אני מודה לך על התעניינותך ומאחלת לך הצלחה."

3.8. ביום 8.3.2004 פנה התובע לנתבעת כדלהלן (נספח 7 לכתב התביעה):

- 1" הנני חוזר ופונה אליך בעקבות מכתבך מיום 23 פברואר.
  2. האמור במכתבך איננו מכובד ואיננו ראוי.
  3. אבקשך להשיב תוך שבוע ימים:
    - 3.1 מי היו המועמדים למשרה?
    - 3.2 מי בחן הכישורים ולפי אילו אמות מידה?
    - 3.3 מה היו כישורי המועמדים.
    - 3.4 כיצד בוצע התהליך? מדוע לדעתך "נעשה התהליך בצורה המקצועית ביותר"?
    - 3.5 כמה מועמדים הוזמנו לראיון?
    - 3.6 מדוע נפסלה על הסף מועמדותי?
    - 3.7 מהם כישורי חברי הסגל שבחנו המועמדים?
    - 3.8 מהם ההישגים האקדמיים הבולטים של חברי הסגל אצלכם?
  4. אבקשך להעביר אלי תוך שבוע ימים את תקנון "המרכז האקדמי רופין".
- 3.9. ביום 16.3.2004 השיב ב"כ המרכז האקדמי לתובע כדלהלן:

- 1" המרכז האקדמי דוחה באחת את כל האמור במכתבך שבנדון, לרבות סגנונו הבוטה.
  2. המרכז האקדמי רופין, כמוסד אקדמי מתוקצב, פועל אך ורק על פי אמות מידה ציבוריות כמתחייב ממעמדו והינו "בן חורין לכלכל את ענייניו האקדמיים והמינהליים במסגרת תקציבו כטוב בעיניו".
  3. דרישותיך (ושוב התעלם מאופן ניסוחן הבוטה) משוללות כל בסיס חוקי או אחר, וחורגות מהטעם הטוב באשר הן רומסות ברגל גסה את זכותו היסודית של כל אדם לפרטיותו.
  4. נזכירך, כי בחינת התאמתו של איש אקדמיה או אחר לשירותיו של מוסד אקדמי נתון לשיקולו הבלעדי של המוסד, תוך שמירה קפדנית על עקרון השיוויון בפני החוק – וכן נעשה גם בעניינך.
  5. המרכז האקדמי אינו מוצא, אם כן, כל סיבה עניינית להענות למי מדרישותיך."
4. המרכז האקדמי דוחה את טענת התובע כאילו פנייתו לא נענתה מטעמי "נקמנות" על היותו נאבק בשחיתות או מטעמי גיל. לטענת המרכז האקדמי, בסמוך לחודש 8/2002 הוא פרסם 'מודעת דרושים' לבית הספר להנדסה, בין היתר, של מרצים בעלי תואר דר' באלקטרוניקה (נספח א' לכתב ההגנה). פרסום המודעה נעשה בשל ההערכה כי עקב הזעזועים במרכז האקדמי (פירוק החברה והמעבר לעמותה) יעזבו מרצים רבים את המדרשה. בדיעבד הסתבר כי החשש התבדה והיה צורך בתוספת של מרצה אחד בלבד, וגם זאת תחילה במשרה חלקית. לפי גרסת המרכז האקדמי, מספר רב של פונים נענו למודעות ובסוף

2002 הוחלט לקבל למשרה חלקית בלבד את דר' מלונק (אשר מאוחר יותר – 10/2003 עבר למשרה במעמד קבוע). לטענת המרכז, פניית התובע הגיעה לאחר שדר' מלונק התקבל לתפקידו ולפיכך באותה העת כלל לא היה דרוש מרצה לבית הספר להנדסה.

לטענת המרכז האקדמי, המכתב מיום 27.4.2003 נשלח רק נוכח "הלחצים" שהופעלו על ידי התובע שלא כדין. לחצים אלה הובילו לכך שביום 10.3.2003 כינס הנתבע את צוות בית הספר להנדסה על מנת לדון בתובע וכן הובילו לכך שיצא מכתב התשובה.

המרכז האקדמי ביקש לדחות ולא להתייחס לכל השתלחויותיו של התובע ולבסוף נטען כי "ההתנהגות המבזה, המשפילה, המבישה, האגרסיבית והמתמשכת של התובע מלמדת, לדעת המרכז, כי התובע, מבחינת אישיותו, אינו מתאים לתפקיד של מרצה במרכז".

5. בפני בית הדין העידו² התובע ועדיו, הנתבעים 2 ו-3, וכן מר רן אידן – אז מנכ"ל המרכז האקדמי, דר' אמיתי – מ"מ נשיא המרכז האקדמי והגב' הניה בראושנטיין – ראש המנהל האקדמי בבית הספר להנדסה.

6. לאחר ששקלנו את הראיות, העדויות והטענות של הצדדים הגענו לכלל מסקנה כי דין התביעה להדחות, שכן התובע לא הרים את הנטל להוכיח את הטענה כאילו לא התקבל לעבודה מהטעמים הנטענים.

קודם לפריסת טעמנו נתייחס לשתי סוגיות ראייתיות: הראשונה נוגעת לקבילות ת/2 - לאחר ששקלנו את טענות הצדדים אנו סבורים כי יש לקבלו כראיה וזאת על מנת לפרוס את מלוא היריעה העובדתית; השנייה נוגעת לתקנון שהוגש בישיבת ההוכחות השנייה - לטעמנו יש לקבל את התקנון מאחר שזהו מסמך שהומצא לתובע ע"י הנתבעת.

להלן טעמינו בתמצית:

² ישיבת הוכחות ראשונה ביום 17.10.2006, ישיבת הוכחות שניה ביום 31.10.2006 וישיבת הוכחות שלישית (שנדחתה עקב בקשות רשות ערעור ועתירות לבג"צ מצידו של התובע וכן עקב שהותו של התובע בחו"ל) ביום 29.6.2008. בישיבת הוכחות השלישית ישב נציג ציבור שונה מנציג המעבידים שכבר ישב בתיק, לפיכך בהתאם להחלטה מיום 31.8.08 נקבעה ישיבת הוכחות חוזרת, אליה לא התייצב אף נציג ציבור.

7. התובע לא הוכיח כי במועד בו פנה למרכז היתה משרה פנויה שיכול היה להתקבל אליה:

7.1. למעשה, לא נסתרה טענת המרכז האקדמי, אשר נתמכה בעדותו של הנתבע, שבמועד בו פנה אליו התובע כלל לא היה צורך במשרת מרצה. זאת מאחר שעוד קודם לכן הוחלט (סוף שנת 2002) על קבלתו של דר' מלונק לעבודה החל מחודש 2/2003. המרכז האקדמי אף צרף את תלוש שכרו הראשון של דר' מלונק לחודש 2/2004. סביר בעינינו כי ההחלטה על תחילת עבודתו התקבלה – כנטען ע"י המרכז האקדמי – עוד בסוף שנת 2002, ולא בטווח הזמן שבין מועד פניית התובע (17.1.2003 לכל המוקדם) לבין מועד תחילת עבודתו של דר' מלונק (1.2.2003).

7.2. התובע לא הביא כל ראיה לכך שפנייתו נעשתה בעקבות הודעה על משרה פנויה במרכז האקדמי. התובע בכתב התביעה או במכתב הפניה עצמו (נספח 1) אינו טוען כי פנה למרכז האקדמי בעקבות הענות למודעת דרושים. נוסח מכתב הפניה היה כללי ולא ממוקד, לא תואם את מודעת הדרושים מחודש 8/2002 ועסק בעניינים רחבים יותר (כגון העברת פעילותו היזמית של התובע אל המרכז האקדמי). בעדותו הראשית, טען התובע שפנה למרכז האקדמי "ביוזמתו" לאחר שראה שיש לו בעיות "בצפון ובתל חי" ולא בעקבות המודעה של המרכז (עמ' 14 לפרוטוקול). חיזוק לכך ניתן למצוא בתגובת התובע מיום 30.12.2004 לבקשת הנתבעים לחייב את התובע בהפקדת ערובה (בש"א 4900/04). שם טען התובע שכלל לא ראה את מודעת הדרושים בעיתון.

7.3. אמנם התובע טען כי פנייתו היתה בעקבות "פרסום באינטרנט" של המרכז בו חיפש מרצים. אך טענה זו לא הוכחה, בלשון המעטה. בתגובתו לבש"א 4900/04 הנ"ל טען ש"במהלך השנים פרסומים באינטרנט על משרות פנויות אצל הנתבעת בתחום מומחיותי". אמירה כללית זו על פרסומים "במהלך השנים", הפכו במהלך עדותו של התובע לטענה קונקרטיה על פרסום באינטרנט בסמוך למועד בו פנה. אלא שנוכח הכחשת הנתבעים, בהעדר ראיה התומכת בטענת התובע, משלא עולה הדבר ממכתב הפניה של התובע אל המרכז האקדמי ובמיוחד משהתובע לא הצביע על קליטתו של מרצה פלוני (בתקופה הרלוונטית) במשרה אותה יכול היה למלא - אין בידנו לקבוע כי

במועד בו פנה התובע למרכז האקדמי אכן פורסמה מודעת דרושים לתחומי המומחיות שלו.

7.4. התובע אף העלה טענה (גם במסגרת שאלותיו בחקירות הנגדיות שערך) כי ניגש לבית הספר להנדסה ושמע מפי הגב' ברונשטיין כי דרוש להם מרצה. טענה זו הוכחה ע"י הגב' בראונשטיין. נוכח ההכחשה ומהטעמים המפורטים בס"ק 3 לעיל אין בידינו לקבל את טענת התובע בענין זה.

8. נוסף ונציין שלא נסתרה טענת המרכז האקדמי ועדיו כי הבירור נעשה אך בשל ה"לחצים" שהפעיל התובע שלא כדין והגם שלא היתה משרה פנויה להציע לתובע. בענין זה העידו הנתבע ומר אידן כך:

8.1. הנתבע הצהיר כך (סעיף 19):

- א. מספר ימים לפני התאריך 10.3.03, מר רני אידן, מנכ"ל המרכז, פנה אלי והודיע לי כי התובע התקשר אליו ע"מ לברר מה עלה בגורל בקשתו להתקבל כמרצה במרכז.
- ב. הודעתי למר אידן כי לא ידעתי דבר על בקשת התובע להתקבל כמרצה, כי אין לנו צורך במרצה נוסף וכי, בכל מקרה, הפניית התובע ישירות אליו אינה הולמת את הנוהל לבחירת מועמד חדש.
- ג. מר אידן הודיע לי כי התובע מפעיל לחצים ממספר כיוונים וביקש ממני, בכל זאת, לברר אודות התובע.
- ד. ביום 10.3.03, בישיבת צוות במשרדי אשר ארגנתי לצורך הבירור, שאלתי את הנוכחים מה ידוע להם על התובע ורשמתי לעצמי מספר הערות..."

לגבי מטרת אותה ישיבה העיד הנתבע כך³:

"הפגישה הזו מטרתה לא היתה לבחון כישורים אלא הדבר היחידי שביקשתי לברר זה אם מישהו מכיר את האיש ואני ציינתי כל מה שנאמר ולא בחנתי אם זה רלוונטי או לא לצורך קליטתו בבית הספר. הייתי כותב כל דבר כולל מחלה. ....אני חוזר ואומר הדיון היה רק לאסוף מידע וזה לא היה תהליך לקבלת החלטה. האם לקבלו או לא. ....הסיבה שראיתי לנכון לכנס את האנשים זה בגלל הלחצים של ראש המועצה. זאת היתה הרגשה שלי לגבי לחץ."

וכן⁴:

³ עמ' 28 לפרוטוקול ש' 18 – 21, וכך: עמ' 29 ש' 21 – 22, עמ' 32 ש' 11 – 13.

"לשאלת בית הדין אני משיב שהפגישה התקיימה אחרי פניית המנכ"ל שקיבל פנייה מראש המועצה וביקש ממני לברר וזו הסיבה שכינסתי. הוא בא ושאל אותי תבדוק מה קורה עם הפנייה של התובע. אחרי שהופעלו לחצים דרך ראשי מועצות למרכז רופין והוא בא וביקש ממני לבדוק את הסוגייה. עד לפנייה של אידן לא ידעתי דבר. ואז ביקש שאני אבדוק מה עם הפנייה שלו כינסתי את האנשים ושאלתי שאלות והחזרתי תשובה. אני חוזר ואומר באותה תקופה זה בכלל לא היה רלוונטי האם לקלוט או לא לקלוט. הוא ביקש ממני לבדוק ולכן בדקתי."

התרשומת של הבירור הנ"ל צורפה לתצהירו של הנתבע ואף הוגשה ע"י התובע וסומנה (ת/9). תוכן התרשומת דווח למר אידן באותו יום, ולבקשת מר אידן יצא בהמשך מכתב הדחיה (נספח 4 לכתב התביעה).

8.2. מעדותו של אידן עולה כי מר איצקוביץ פנה אליו ו"ביקש ממני לבדוק את טענתו של התובע בענין אי קבלתו לעבודה ברופין"⁵. גם התובע פנה אליו בענין זה "והפנה את תשומת ליבי שפנה אליי איסקוביץ [צ"ל: איצקוביץ – א.א.] יו"ר הוועד המנהל שלי"⁶. בעקבות פניות אלה פנה מר אידן לנתבע וביקש לבדוק האם נעשה משהו לא תקין בענינו של התובע. מר אידן מעיד שלאחר פניתו לנתבע, חזר אליו האחרון "סיפר שהתובע שלח בקשה ..... המנהל שלי"⁷. על הדברים חזר מר אידן גם בחקירתו הנגדית⁸.

9. מכאן עולה שכל טענותיו של התובע בקשר לאי קבלתו לעבודה במרכז האקדמי דינן להידחות, באשר ממילא לא הוכח כי היתה משרה לקבל אותו אליה. מעבר לדרוש נוסף, שגם אם היה מוכח כי היתה משרה מתאימה לתובע – גם אז דין תביעתו של התובע להדחות, ונסביר:

ברור על פני הדברים שאי קבלתו של התובע לאותה משרה אינה נעוצה בשום פנים ואופן בנקמנות על היותו 'נאבק בשחיתות' או בטעמי גיל. לא רק שלא הוכח כלל כי "העבר" של התובע בענין זה בכלל עמד בפני מקבלי החלטות במרכז האקדמי, ולא רק שלא הוכח כאילו ענין הגיל היה שיקול – עולה מחומר הראיות שאם היתה סיבה שבעטיה מועמדותו של התובע לא עברה לפסים

4 עמ' 31 לפרוטוקול ש' 15 – 22.

5 עמ' 3 לפרוטוקול ש' 8 – 9.

6 עמ' 3 לפרוטוקול ש' 13 – 14, וכן ש' 23.

7 עמ' 4 לפרוטוקול ש' 7 – 9.

8 עמ' 8 לפרוטוקול ש' 7 – 9.

מעשיים (בהנחה שהיתה משרה פנויה) הרי שזו נעוצה במוניטין שיצא לתובע בתחום היחסים הבין אישיים.

במסגרת הליך זה אין מקום לבדוק אם "מוניטין" זה יש לו על מה שיסמוך, או שמא כטענת התובע יסודו ב"וירוס" שמסתובב ומקורו בחורשי רעתו. זאת משני טעמים: הראשון, פרוצדוראלי – הגם שדומה כי מטרתו של התובע בהליך בה היתה לקעקע את אותו "וירוס" כלשונו, הרי שענין זה חורג ממסגרת כתב התביעה. בכתב התביעה נתבקשו סעדים בקשר לאפליה מטעמים של 'חשיפת שחיתות' או מטעמים של 'גיל'. ככל שהתובע סבור כי מאן דהוא מפיץ את דיבתו רעה עליו להתכבד ולפעול כלפיו. השני, מהותי – במהלך הליך זה נהג התובע לא אחת, בלשון המעטה, באופן בוטה, מעליב, מזלזל ופוגע שדי בו כדי להצדיק החלטה שלא לקבלו לעבודה על רקע של כישורים בין אישיים. אמרו חכמנו כי אדם ניכר, בין היתר, "בכעסו"⁹. דברי ביקורת גם אם הם נכונים, צריכים להשמע בדרך ארץ. עקרון אנושי זה לא עמד נר לרגלי התובע. בזה אנו מתייחסים לטענת התובע כאילו במוסד אקדמי רק הכישורים האקדמיים שוקלים, ולא שוקלים הכישורים הבין אישיים. לטעמנו, כל המבקש לעבוד בקרב אנשים צריך קודם כל להיות איש, במובן של היכולת "לעבוד" עם אנשים – במובן הרחב, לרבות היכולת לנהל עימם "חיכוך" מבלי ל"שרוף את הגשרים".

10. מעבר לדרוש נתייחס לטענות נוספות של התובע בקשר ל"הליכי" קבלתו לעבודה. התובע בא בטרוניה על כך שלא הוזמן לראיון, על כך שבמועדים מאוחרים יותר (כאשר התעורר הצורך במרצה) לא פנה אליו המרכז האקדמי, על כך שלא ניתנה לו ההזדמנות להתמודד עם המידע השלילי לגביו ועוד. טענות אלה לא רלוונטיות בשים לב לכך שהתובע כלל לא היה במעמד של מועמד לעבודה. הטענות הנ"ל ראויות להתברר, אך לא במקרהו של התובע משתי סיבות פשוטות: הראשונה, כמו במקרה של "הוירוס" מדובר בטענות החורגות ממסגרתו של כתב התביעה. השניה, התובע לא יכול להשמע בטענות הנ"ל לגבי אופן התנהלות המרכז האקדמי, שכן הוא לא 'נאה דורש ונאה מקיים'. האופן בו התובע ניסה לפעול בעקיפין כדי לקדם את מועמדתו כמרצה תוך הפעלת גורמים שתדלניים, משתיק את התובע מלהעלות טענות כגון אלה. טענות אלה צריכות להתברר במקרה הראוי לכך לכשיבוא לפתחו של בית הדין.

⁹ עירובין ס"ה.

11. ולבסוף נציין שגם אם היינו משתכנעים כי נפלו פגמים כאמור בסעיף 10 לעיל בנוגע להליכי מועמדותו של התובע למשרת מרצה במרכז האקדמי, עדיין לא היינו נותנים לתובע את הסעד לו הוא עותר והוא קבלתו כמרצה בפועל והסעדים הנגזרים של תשלום שכר עבודה, בודאי לא נוכח התנהלותו של התובע כלפי המרכז האקדמי ונציגיו, התנהלות שאינה מאפשרת את "אכיפת" עבודתו של התובע על המרכז האקדמי.

12. טרם נעילה נציין כי דין התביעה כנגד הנתבעים 2 ו-3 להדחות גם מן הטעם התובע לא הניח תשתית עובדתית ומשפטית אשר יש בה כדי לייחס באופן אישי לנתבעים 2 ו-3 אחריות לעוולות של המרכז האקדמי, אפילו היה נקבע כי אכן נעשו עוולות כלפי התובע.

13. סוף דבר התביעה כנגד הנתבעים נדחית. בשים לב לתוצאה, לאופן ההתנהלות של התובע בהליך זה ולעלויות ההגנה של הנתבעים¹⁰ אנו מחייבים את התובע לשלם לנתבעים שכר טרחת עו"ד בסך של 15,000 ₪ בתוספת מע"מ תוך 30 ימים ממועד קבלת פסק הדין. לא ישלם הסכום במועד ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד מתן פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

על פסק הדין ניתן לערער בזכות בפני בית הדין הארצי לעבודה בירושלים. הודעת ערעור יש להגיש לבית הדין הארצי תוך 30 ימים ממועד קבלת פסק הדין.

ניתן היום כ"ב באלול, תשס"ח (22 בספטמבר 2008), בהעדר הצדדים.

אילן איטח 54678313-4870/04

איטח אילן – שופט

נ.צ. (מ) – פדרו צ'רטקוב

נאוה ינאי

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

¹⁰ סעיף 42 לתצהיר הנתבע.